

РЕШЕНИЕ

№ 1450

гр. София, 07.03.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 08.02.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова

Михаил Малчев

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **13116** по описа за **2018** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 11, ал. 4 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ).

Образувано е по жалба от кмета на Район „Искър“, чрез процесуален представител юрк. Т., срещу Решение № 511057/19.10.2018 г., постановено по гр. д. № 39725/2018 г. по описа на Софийски районен съд, ГО, 33 състав, с което е отменена Заповед №150/18.02.2015 г. на кмета на СО-Район „Искър“, с която на основание чл. 11, ал. 4 ППЗСПЗЗ, вр. с чл. 13, ал. 4 и чл. 13а ППЗСПЗЗ е одобрено Решение по преписка № 9400-994/18.12.2014 г. за имот с пл. № 50280, с площ 512 кв.м., попадащ в УПИ I, отреден за „МВР и автотранспортна база“ и УПИ V, отреден за „инженерни системи и озеленяване“ по плана на м. НПЗ „Искър-юг“ в частта, с която е посочено, че част от посочения имот с площ от 131 кв.м., заключена между буквите А. е застроена.

В жалбата е изложено становище за неправилност и необоснованост на първоинстанционното решение. Твърди се, че през процесната част на имота преминава електропровод високо напрежение – 110 kV. Наличието на електропроводи високо напрежение или още – въздушни електропроводни линии представлявало застрояване по смисъла на §1 от ДР на ППЗСПЗЗ. Минималните размери на сервитутните зони за енергийни обекти са по 4 метра от двете страни на електропровода. При трасе в земеделски земи хоризонталното разстояние между

крайните проводници при максимално отклонение плюс 6 метра – по 3 метра от двете страни, съгласно Наредба № 16 от 9 юни 2004 г. за сервитутите на енергийните обекти. Касаторът счита, че оспорената заповед е правилна и законосъобразна, издадена от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при спазване на материалния закон.

В съдебно заседание касаторът е представляван от юрк. Ф., която поддържа жалбата. Моли решението на СРС да бъде отменено и да се потвърди оспорената Заповед на кмета на СО-Район „Искър“.

Ответниците Р. Л. П., В. Л. Н. и Г. С. П., всички редовно призовани се представляват от адв. М., която оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Подробни съображения са изложени в депозиран отговор на касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА излага становище за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваният съдебен акт, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, в настоящият си състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Решаващият състав на СРС е приел незаконосъобразността на Заповед №150/18.02.2015 г. на кмета на СО-Район „Искър“, с която на основание чл. 11, ал. 4 ППЗСПЗЗ, вр. с чл. 13, ал. 4 и чл. 13а ППЗСПЗЗ е одобрено Решение по преписка № 9400-994/18.12.2014 г. за имот с пл. № 50280, с площ 512 кв.м., попадащ в УПИ I, отреден за „МВР и автотранспортна база“ и УПИ V, отреден за „инженерни системи и озеленяване“ по плана на м. НПЗ „Искър-юг“ в частта, с която е посочено, че част от посочения имот с площ от 131 кв.м., заключена между буквите А. е застроена.

За да достигне до този извод въззивния съд е възприел изцяло заключението по съдебно-техническата експертиза, депозирано на 25.09.2018 г. и прието на 04.10.2018 г., според което посочения в скицата на ГИС С. Е., ел. кабел на място представлява ос на трасе на електропровод високо напрежение, като сервитута е 24 м. от оста на електропровода. Този въздушен електропровод е в процесния имот с площ от 512 кв.м., но не представлявал строителство в този имот. На място нямало реализирана улица, както и реализация на съпровождащите я мероприятия. Теренът бил обрасъл с растителност – висока и ниска. В заключението си вещото лице е категорично, че в имота, в процесната част от 131 кв.м. не преминават подземни проводни и съоръжения. Според експерта съществуващата естествена тревна покривка отговаря на критериите за мера или пасище, но не и за озеленяване. Вещото лице било категорично, че не е извършено мероприятието озеленяване.

В решението си СРС е приел, че изводите на административния орган, че процесната част от имота е застроена с подземни проводни и не е свободна от застрояване, са оборени от наличните по делото доказателства. Приел е, че в частта от 131 кв.м. не преминават подземни проводни и съоръжения, не е реализирано мероприятието озеленяване, че сервитута за въздушен електропровод не представлява строителство, както и че няма реализирана улица, както и съпровождащите я мероприятия. СРС е приел, че оспорената заповед е незаконосъобразна поради нарушение на материалния

закон и я е отменил в обжалваната ѝ част.

Решението е правилно.

Производството по реда на чл. 11, ал. 4 ППЗСПЗЗ е междинно производство, развиващо се преди произнасянето на общинската служба по земеделие по искането за възстановяване правото на собственост върху съответните бивши земеделски земи по чл. 10 ЗСПЗЗ. Актът на кмета завършва процедура, който включва решение на техническата служба на общината, което следва да бъде одобрено със заповед на кмета, с което съгласно техническите норми и правила, се определя застроената и свободната от застрояване част от имота.

В производството по чл. 11, ал. 4 ППЗСПЗЗ единственият релевантен въпрос е този, касаещ наличие на строежи върху терена на подлежащата на възстановяване земеделска земя, включена в урбанизирана територия

Съгласно § 1в ДР ППЗСПЗЗ строителни дейности, които не позволяват възстановяване на собствеността, са: надземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, съоръжения, пътища и жп линии и др. Съгласно ал. 2 на същия текст съоръжения, които не позволяват възстановяване на собствеността, са: канали, мостове, корекции на реки, язовири, диги, помпени станции, резервоари, пречиствателни станции, открити рудници, хвостохранилища, водоеми, открити паропроводи, нефтопроводи и др.

Според съдебната практика за застроена площ се приема и изпълнението на мероприятия по одобрения подробен устройствен план. Процесната част по контура А-Д-Е-Ж-А от 131 кв.м. попада в УПИ V – за „инженерни системи и озеленяване“. Видно от заключението на вещото лице на място съществува естествена тревна покривка, която отговаряла на критериите за мера или пасище, но не и за „озеленяване“ около пътна артерия в населено място. Ето защо правилно е прието, че след като не е изпълнено мероприятието по одобрения подробен устройствен план, то следва да се приеме, че частта е свободна от застрояване. Неоснователно е и възражението за реализирани подземни проводни и съоръжения. Вещото лице в заключението си е посочило, че такива не са налице. Посочено е, че в скицата от ГИС С. Е. с червен цвят е показан електрически кабел, което представлява ос на трасе на електропровод високо напрежение. ПУП на място не е бил приложен, като няма изградени улици и съпътстваща инфраструктура и мероприятия.

Целта на производството по чл. 11, ал. 4 ППЗСПЗЗ е преценката за застроеност на имотите на място, към момента на проверката. В този случай не се изследва действащия план, нито законността на намиращите се в тях застроявания, нито възможността за изпълнение на бъдещо строителство и начин на експлоатация на имота, а с оглед характера на същите и в съответствие с разпоредбата на § 1в от ДР на ППЗСПЗЗ се прави извод за това дали имотът е свободен от извършени върху него строителни дейности, изброени в посочената правна норма. Преценка за възстановяване с оглед на констатираното на място не се прави, тъй като орган по възстановяването не е кметът на общината, а общинската служба по земеделие, която в производство различно от това по чл. 11, ал. 4 ППЗСПЗЗ, въз основа и на констатациите за застроеност издава друго решение, което подлежи на обжалване по друг ред, различен от този в провежданото производство.

В § 1в, ал. 1 и, ал. 2 от ДР на ППЗСПЗЗ при условията на примерно изброяване са посочени строителните дейности и съоръженията, които не позволяват възстановяване на земеделска земя, включена в урбанизирани територии. Самото

определяне на застроена част, съгласно чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ, е предвидено да се извърши от техническата служба в общината при спазване на Наредба № 7/2003 г. за правила и нормативи за устройството на отделните видове територии и устройствени зони. В производството по чл. 11, ал. 4 ППЗСПЗЗ единствения релевантен въпрос е този касаещ наличие на строежи върху терена на подлежащата на възстановяване земеделска земя включена в урбанизирана територия. След като в случая няма реализирани мероприятия по одобрения подробен устройствен план, няма строежи по смисъла на §1в, ал. 1 и ал. 2 от ДР на ППЗСПЗЗ, правилно и законосъобразно площта от 131 кв.м. е определена като свободна от застрояване, до какъвто извод е достигнал решаващият състав на СРС. Наличието на сервитут на електропровод не е пречка за възстановяване и не представлява строителство. То касае единствено начина на ползване на имота, но не и преценката дали същият е застроен.

По тези съображения решението на СРС се явява правилно, поради което следва да бъде оставено в сила, а жалбата да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 511057/19.10.2018 г., постановено по гр. д. № 39725/2018 г. по описа на Софийски районен съд, ГО, 33 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.